

Russland har brutt den "globale avtalen" med USA: Den har gjenopplivet den gyldne regelen - "Krigsårsak" for dollar og euro

Fra **regissør** - 05/03/2022 - 11:26

Russland vedtar "Gold Standard-regelen" når den forbinder sin valuta, rubelen, med reelle gullreserver.

Gullstandarden var i kraft før andre verdenskrig på valutakurser i internasjonal handel.

Russland: Fjerner moms fra gullstenger

Den russiske regjeringen har bestemt seg for å fjerne moms (skatt) fra gullstenger. Dette avslører en regning som er sendt til statsdumaen.

Den russiske statseide Rossiyskaya Gazeta, som siterer finansminister Anon Siluanov, avslører at Moskva planlegger å avskaffe 20% -skatten på enkeltpersoner som kjøper edle metaller. Et lovutkast er allerede forelagt statsdumaen.

Med dette trinnet ønsker Putin åpenbart å redusere frykten for Russlands befolkning og oligarker for økonomisk krise. Og det kan tilby alle innbyggere en rømningsvei for eiendelene deres som ikke er basert på amerikanske dollar.

Raske globale konsekvenser - Hva er den gyldne regel?

Det er gitt at den globale utviklingen kommer etter dette russiske trekket.

Russland gjør russiske Rouvli til den mest stabile valutaen i verden, da den nå vil bli støttet av gull.

Problemet for både USA og Europa er bare stort: Hvem vil dra nytte av en amerikansk dollar som ikke vil bli støttet av noe?

Hvis andre land følger, for eksempel Kina, vil vi automatisk gjøre globale økonomiske endringer, da dollaren ikke vil være den globale reservevalutaen.

Den gyldne regel ble etablert internasjonalt som Bretton Woods-avtalen i 1944 og ble opphevet av USA i 1971. Han har aldri gjenopplivet siden. Dets ledende prinsipp :

Hvert land setter en spesifikk valutakurs for sin nasjonale valuta med gull.

En stats valuta er knyttet til virkelig eksisterende gullreserver slik at verdien er garantert - som beskyttelse mot.

Det er mange fordeler med å bruke gullstandarden, inkludert prisstabilitet. Dette er en langsiktig fordel som gjør det vanskelig for regjeringer å blåse opp priser ved å utvide

pengemengden.

Inflasjonen er sjelden og hyperinflasjonen er også sjelden, da pengemengden bare kan økes hvis tilbudet økes. Tilsvarende kan gullstandarden gi stabile internasjonale priser mellom deltakende land og kan også redusere usikkerheten i internasjonal handel.

Systemet var i kraft fra begynnelsen av 1900-tallet og fram til den første verdenskrigen, da det gradvis ble forlatt av landene som.

Etter den første verdenskrigen og hovedsakelig fra 1920 til 1935 var det en ny internasjonal innsats for å gjenopprette systemet.

USA satte deretter gullmerket på \$ 1 unse til \$ 35.

Under andre verdenskrig ble Bretton Woods-konferansen holdt, og det var her skapelsen ble bestemt fra Det internasjonale pengefondet (IMF), Verdensbanken, GATT samt vedtakelsen av det faste valutakurssystemet.

To Iούλιο του 1944, οι νικήτριες δυτικές χώρες καθιέρωσαν το σύστημα σταθερών ισοτιμιών του Μπρέττον Γουντς το οποίο προσδιόριζε σταθερές ισοτιμίες μεταξύ των νομισμάτων των χωρών που συμμετείχαν σε αυτό. Ονομάστηκε έτσι από την ομώνυμη Νομισματική και Χρηματοοικονομική Διάσκεψη στο Μπρέττον Γουντς (Bretton Woods) στο Νιου Χάμσαϊρ των ΗΠΑ.

Σύμφωνα με το σύστημα Μπρέττον Γουντς κάθε χώρα που συμμετείχε αναλάμβανε την υποχρέωση να ασκήσει τέτοια νομισματική πολιτική που να διατηρεί την συναλλαγματική της ισοτιμία σταθερή σε μια καθορισμένη τιμή, με μέγιστη απόκλιση ένα τοις εκατό, σε σχέση με τον χρυσό.

Το σύστημα αυτό διέφερε από το κλασικό σύστημα του κανόνα του χρυσού των αρχών του 20ου αιώνα στο ότι οι ισοτιμίες των νομισμάτων των χωρών που συμμετείχαν ήταν σταθερές μεν σε σχέση με τον χρυσό, δεν ήταν όμως τα νομίσματα τους απ' ευθείας μετατρέψιμα σε χρυσό.

Μετατρεψιμότητα σε χρυσό διατηρούσε μόνο το αμερικάνικο δολάριο στην τιμή των 35 δολαρίων ανά ουγγιά χρυσού.

Οι υπόλοιπες χώρες καθόριζαν τις ισοτιμίες τους σε σχέση με τον χρυσό μόνο έμμεσα καθώς υπολόγιζαν την σχέση εθνικού νομίσματος ανά ουγγιά χρυσού που επιθυμούσαν και όριζαν αντίστοιχα την ισοτιμία τους με το δολάριο.

Το δολάριο έτσι έγινε «παρεμβατικό νόμισμα» για την διατήρηση των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Οι συμμετέχουσες χώρες στο σύστημα αυτό ήταν υποχρεωμένες να διατηρούν την ισοτιμία τους με το δολάριο σταθερή με μικρές μόνο αποκλίσεις της τάξης του 1% από την κεντρική-ορισμένη ισοτιμία. Για να επιτευχθεί η σταθερότητα αυτή οι χώρες αναλάμβαναν να αγοράσουν ή να πουλήσουν την απαραίτητη ποσότητα σε χρυσό ή σε συνάλλαγμα ώστε να βρίσκεται η ισοτιμία τους μέσα στα στενά όρια του +/- 1% από τις κεντρικές ισοτιμίες.

Ακόμα, σύμφωνα με το σύστημα αυτό οι επί μέρους χώρες μπορούσαν αν υπήρχε σχετική νομισματική αναγκαιότητα να προχωρήσουν σε υποτίμηση του εθνικού τους νομίσματος έως και 10% χωρίς την άδεια αλλά με την επίβλεψη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αν υπήρχε αναγκαιότητα για υποτίμηση μεγαλύτερη του 10% τότε έπρεπε να υπάρχει σχετική έγκριση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

